

UTREDNING

Forvaltningsmål for Stallvikmyran naturreservat, Røyrvik kommune, Nord-Trøndelag

Jan Eivind Østnes
Rolf Terje Kroglund
Kristian Hassel
Håkon Holien

Nord universitet
Utredning nr. 2
Bodø 2016

Forvaltningsmål for Stallvikmyran naturreservat, Røyrvik kommune, Nord-Trøndelag

Jan Eivind Østnes
Rolf Terje Kroglund
Kristian Hassel
Håkon Holien

Foto: Håkon Holien©

Nord universitet
Utredning nr. 2
ISBN 978-82-7456-750-4
ISSN 2464-2789
Bodø 2016

Forord

Denne undersøkelsen ble gjennomført av Høgskolen i Nord-Trøndelag (nå Nord universitet), og NTNU Vitenskapsmuseet, på oppdrag fra Røyrvik kommune og Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Formålet var å utarbeide forslag til forvaltningsmål for Stallvikmyran naturreservat i Røyrvik kommune.

Registreringer av fugl ble gjennomført av Tore Reinsborg (Aquila Reinsborg), Rolf Terje Kroglund (HiNT) og Jan Eivind Østnes (HiNT). Kartlegging av karplanter, lav og sopp ble gjennomført av Håkon Holien (HiNT), mens mosefloraen ble kartlagt av Kristian Hassel (NTNU). Arter som ikke med sikkerhet kunne bestemmes i felt ble samlet for nærmere artsbestemmelse og dokumentasjon.

Steinkjer, januar 2016

Innhold

Sammendrag	4
1. Innledning	5
1.1. Vern	5
1.2. Forvaltningsmål	6
1.3. Målsetting	6
2. Myr	7
2.1. Generelt om myr	7
2.2. Hovedtyper av myr	7
2.3. Utforming av myrer	7
2.4. Økologiske gradienter i myr	8
2.5. Trusler mot naturtypen myr	9
3. Materiale og metoder	11
3.1. Områdebeskrivelse	11
3.1.1. Berggrunn og løsmasser	11
3.1.2. Klima	13
3.1.3. Naturtyper og vegetasjon	13
3.2. Metode	14
3.2.1. Vegetasjonskartlegging	14
3.2.2. Fugleregistreringer	14
3.3. Nomenklatur og rødlistekategorier	14
4. Resultat	15
4.1. Vegetasjon og flora	15
4.2. Fugl	20
4.3. Tilstand	22
5. Diskusjon	23
6. Forvaltningsmål	25
7. Litteratur	26
8. Vedlegg	28

Sammendrag

Formålet med denne undersøkelsen var å vurdere tilstanden for Stallvikmyran naturreservat ved kartlegging av naturtyper, vegetasjon og fuglefauna. På bakgrunn av disse kartleggingene er det utarbeidet forslag til forvaltningsmål for verneområdet.

Stallvikmyran ble vernet som naturreservat i 1988, men det finnes ingen forvaltningsplan for reservatet. Forut for denne undersøkelsen var også kunnskapsstatus om det biologiske mangfoldet svært begrenset. Søk i Artskart viste ingen tidligere registreringer hverken for vegetasjon eller fuglefauna.

Kartlegging av naturtyper, vegetasjon og fuglefauna ble gjennomført i perioden juni – oktober 2015. Det ble registrert 108 karplantearter, 101 lavarter, 97 mosearter, 18 sopparter og 30 fuglearter. For vegetasjon ble det påvist fire rødlistearter, de tre lavartene gubbeskjegg *Alectoria sarmentosa* (NT), sukkernål *Chaenotheca subroscida* (NT) og skorpeglye *Rostania occultata* (VU), og levermosen torvflik *Lophozia laxa* (VU). Det ble registrert tre rødlistede fuglearter, vipe *Vanellus vanellus* (EN), lirype *Lagopus lagopus* (NT) og fiskemåke *Larus canus* (NT).

Viktigste naturtyper i reservatet er minerotrofe bakkemyrer med variasjoner i vegetasjonen fra fattig til rik. Ellers finnes det også områder med ombrotrof myr, rik fukteng og flere granskogsutforminger. Tilstanden i naturreservatet vurderes som god, og i samsvar med verneformålet. Det er ikke behov for skjøtselstiltak.

Resultatene fra kartleggingsarbeidet er sammen med formålsparagrafen og verneforskriften benyttet til å utarbeide forslag til forvaltningsmål for verneområdet. De fem forvaltningsmålene er relatert til ulike organisasjonsnivå for biologisk mangfold.

- 1. Landskap.** Bevare landskapet som et viktig område for naturtypen myr.
- 2. Landskapselement.** Opprettholde variasjonen i naturtyper som viktige leveområder for arter knyttet til våtmarkshabitater.
- 3. Vegetasjonstyper.** Opprettholde vegetasjonen knyttet til ulike typer myr.
- 4. Fuglesamfunn.** Opprettholde verneområdets verdi som hekkeområdet for arter knyttet til våtmarker.
- 5. Sjeldne arter.** Sikre forholdene for sjeldne og rødlistede arter.

Forvaltningsmålene kan brukes som hjelpemiddel og veiledning for den videre forvaltningen av naturreservatet, og til å utarbeide konkrete bevaringsmål.

Nøkkelord: forvaltningsmål, verneområde, myr, skjøtsel, naturtyper, rødliste

1. Innledning

1.1. Vern

Norges verneområder er et utvalg av vår mest verdifulle natur, og dette stiller krav til en kunnskapsbasert forvaltning. Vern av natur er både nasjonalt og internasjonalt et viktig virkemiddel for å ta vare på arter og naturkvaliteter, og derigjennom redusere tap av biologisk mangfold. Den største trusselen mot biologisk mangfold er at områder ødelegges eller fragmenteres. I tillegg er forurensing, klimaendring og overbeskatning av enkeltarter viktige årsaker til tap av biologisk mangfold (Lindgaard & Henriksen 2011, Henriksen & Hilmo 2015).

I Norge ble den første naturvernloven, *Lov om naturfredning*, vedtatt i 1910 (Miljødirektoratet 2013). Denne loven var en fredningslov som ga forvaltningsmyndighetene stor frihet til å frede naturforekomster som var av vitenskapelig eller historisk betydning (Kulturdepartementet 1996). I 1954 ble *Lov om naturfredning* erstattet av *Lov om naturvern*, og i 1970 fikk denne loven et mer detaljert lovverk. Arbeidet med å opprette verneområder ble en prioritert oppgave etter loven av 1970. Et resultat var blant annet en inndeling av verneområder i kategoriene nasjonalpark, naturreservat, naturminne, landskapsvernområde, og plante-, fugle- og dyrefredningsområder (Miljøverndepartementet 2004). *Lov om naturvern* fra 1970 ble i 2009 erstattet av *Lov om forvaltning av naturens mangfold*, heretter omtalt som *Naturmangfoldloven* (Lovdata 2009). I henhold til denne loven skal naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold, samt de økologiske prosessene, tas vare på gjennom vern og bærekraftig bruk.

Naturmangfoldloven deler inn verneområder i fem kategorier: nasjonalparker, naturreservat, landskapsvernområder, biotopvern og marine verneområder (Lovdata 2009). Naturreservat er den strengeste formen for områdevern i Norge. Dette er verneområder med uberørt eller tilnærmet uberørt natur, eller natur som har en spesiell vitenskapelig eller pedagogisk verdi. Verneformålet er som hovedregel å ivareta økosystemer, med alt det naturlige plante- og dyrelivet, og med dets naturlige økologiske prosesser. Plante- og dyrelivet er vanligvis vernet mot all skade, ødeleggelse, unødige forstyrrelser og tiltak som kan endre naturmiljøet (Miljødirektoratet 2013).

Gjennom flere nasjonale lover og internasjonale avtaler har Norge forpliktet seg til å ta vare på naturen og det biologiske mangfoldet (Miljødirektoratet 2014a). På bakgrunn av dette er det etablert et stort antall verneområder. Opprettelsen av verneområder er en kontinuerlig prosess som vil fortsette også i tiden framover. Som en oppfølging av norske lover og internasjonale konvensjoner foretok Riksrevisjonen i 2005 og 2006 en omfattende gjennomgang av myndighetenes arbeid med kartlegging og overvåkning av det biologiske mangfoldet og forvaltningen av verneområdene (Riksrevisjonen 2005-2006). Basert på dette ble det utarbeidet en rapport som kort oppsummert sier; «På bakgrunn av de forholdene som er avdekket, konstaterer Riksrevisjonen at myndighetenes arbeid så langt har vært preget av manglende evne til å omsette høye miljøambisjoner til konkrete tiltak» (Riksrevisjonen 2005-2006). Innstillingen som Stortingets kontroll- og konstitusjonskomite la fram på bakgrunn av riksrevisjonens rapport fra 2006 peker blant annet på punktet for disponibel finansiering som ikke tilsvarer de mål og tidsperspektiver som er satt.

1.2. Forvaltningsmål

Naturmangfoldloven definerer begrepet «forvaltningsmål» for naturtyper, økosystemer og arter. Dette skal representere en felles standard for forvaltning av verneområder som er sektorovergripende. Forvaltningen av norsk natur og artene i deres naturlige omgivelser skal være basert på en helhetlig bevaring av økosystemene og deres prosesser (Lovdata 2009).

Miljødirektoratets definisjon av forvaltningsmål er en strategisk og langsiktig plan. Denne planen skal bygge på en tilstandsvurdering av området og status for det biologiske mangfoldet. Videre skal trusler for området og enkeltarter vurderes, og suppleres med forslag om tiltak og skjøtsel av området dersom dette anses som formålstjenlig. Forvaltningsmyndigheten har ansvaret for at det blir utarbeidet forvaltningsmål (Miljødirektoratet 2014b).

På bakgrunn av forvaltningsmålene skal forvaltningsmyndighetene utarbeide konkrete bevaringsmål som deretter kan benyttes for å overvåke utviklingen i et verneområde. Skjøtselstiltak kan være nødvendig for å oppfylle forvaltningsmålene i et verneområde (Miljødirektoratet 2013). Det skal være mulig å gjøre en enkel, rask og rimelig måling av tilstanden i forhold til de mål som er satt. Krav om internasjonal rapportering må følges og målemetodene må stå i samsvar med gitte overvåkningssykluser (Miljødirektoratet 2014c).

1.3. Målsetting

Formålet med denne undersøkelsen var å vurdere tilstanden for Stallvikmyran naturreservat i Røyrvik kommune, på bakgrunn av kartlegging av vegetasjon og fuglefauna. Resultatene fra kartleggingsarbeidet er sammen med formålsparagrafen og verneforskriften benyttet til å utarbeide forvaltningsmål for verneområdet. Forvaltningsmålene kan brukes som hjelpemiddel og veiledning for videre forvaltning av naturreservatet, og til å utarbeide konkrete bevaringsmål.

2. Myr

2.1. Generelt om myr

Myr er en naturtype som stort sett består av fuktkrevede vegetasjon. I myrområder er grunnvannstanden høy, og dette gjør at miljøet på ei myr er permanent vannmettet. Når vegetasjonen på myrer dør går nedbrytingen svært langsomt fordi planterestene samler seg i dårlig gjennomluftet vann med lite oksygen. Fordi nedbrytingen går langsommere enn tilførselen av ny vegetasjon, vil det skje en opphopning av delvis nedbrutt materiale. Dette materialet kalles torv, og torvlagene på ei myr kan ha en tykkelse på opptil flere meter (Moen *et al.* 2010).

I Norge er det store arealer med myr, og i noen fylker utgjør myr opp til 20 – 40 % av det samlede arealet (Moen 1998). De største myrområdene finnes i de indre delene av Finnmark og i Midt-Norge. Det er størst forekomst av myr like under skoggrensen, og myrdannelse er avhengig av et relativt fuktig klima. Som økosystem har myrene mange viktige funksjoner. De er viktige for vannhusholdningen i et område, de filtrerer og renses vann, og de fungerer som karbonlagre (Moen *et al.* 2010). Myrer fungerer også som flomvern ved at de lagrer vann, og derved bidrar de til å redusere svingninger i vannstanden i andre områder (Berntsen & Hågvar 2008). Vegetasjonen på en myr avhenger av tilgangen på næringsstoffer og mineraler. På næringsfattige myrer finnes det ca. 20 arter av karplanter, mens det på myrer med svært god næringstilgang kan finnes opp mot 200 karplantearter (Moen *et al.* 2010). Mange rødlistede arter er tilknyttet, ulike utforminger av naturtypen myr. Av karplanter som vokser på myr eller annen våtmark er det omlag 100 rødlistede arter (Moen *et al.* 2010, Henriksen & Hilmo 2015). Myr er også viktige leveområder for mange fuglearter spesielt i hekkeperioden. Det finnes flere klassifiseringssystemer for myr. Vanligst er det å dele myrer inn i hovedtype, utforming og vegetasjonstype (Direktoratet for naturforvaltning 2007).

2.2. Hovedtyper av myr

Myr deles inn i to hovedtyper, jordvannsmyr og nedbørsmyr. Disse klassifiseres etter hvordan de blir dannet, og kalles også hhv. minerotrof og ombrotrof myr (Direktoratet for naturforvaltning 2007). Minerotrofe myrer har kontakt med mineralrikt grunnvann, og opprinnelig har alle myrer startet som slike jordvannsmyrer. Ombrotrofe myrer oppstår når torvakkumuleringen er så stor at vegetasjonen på myra mister kontakten med jordvannet (Moen *et al.* 2010). Vegetasjonen på en slik myr vil derfor kun få tilførsel av næringsstoffer gjennom nedbør.

2.3. Utforming av myrer

De ombrotrofe myrene deles inn i høymyr og terrengdekkende myr samt blandingsmyr i overgangen til minerotrof myr. Høymyr har et torvdekke som er formet som en høyde eller kuppel, og med tydelig helling ned mot minerotrofe soner. Disse sonene danner gjerne et dreneringssystem rundt myra kalt lagg. Høymyr finnes i flere utforminger etter hvor det høyeste

punktet på myra befinner seg. Konsentrisk høymyr er symmetrisk bygget opp omkring kuppelen, eksentrisk høymyr har kuppelen orientert mot den ene kanten av myra, mens atlantisk høymyr gjerne består av flere høyder i et varierende myrlandskap (Moen *et al.* 2010).

Terrengdekkende myr er gjerne knyttet til svært nedbørsrike områder. Myrtypen dekker terrenget som et teppe, og har oppstått ved forsumpning (Moen *et al.* 2010). Terrengdekkende myr finnes i hellende terreng hvor de dekker både høydedrag, plataer og skråninger (Fremstad 1997).

Blandingsmyr inneholder både ombrotrofe og minerotrofe elementer. Myrtypen består av ombrotrofe tuer i kombinasjon med minerotrofe partier (Fremstad 1997).

De minerotrofe myrene deles inn i flatmyr, bakkemyr, strengmyr og palsmyr.

Flatmyr er myr med en helling på mindre enn 3 grader. Myrtypen dannes gjerne i forbindelse med gjengroing av tjern eller innsjøer. Dette er en plan myrtype som finnes de fleste steder i landet (Moen *et al.* 2010).

Bakkemyr har en helling på mer enn 3 grader. Myrtypen dannes i skråninger og bakker. Noen av myrene som klassifiseres som bakkemyr har helling på mer enn 15 grader. Dannelsen av slike myrer er avhengige av mye nedbør, og finnes bare i de mest nedbørsrike delene av landet (Moen *et al.* 2010).

Strengmyr inneholder elementer som gjør at myrtypen har en kombinasjon av våte og tørre partier. Lange og smale forhøyninger kalt *strenger* virker demmende slik at det oppstår flate og våte partier kalt *flarker* (Moen *et al.* 2010). Myrtypen kan være blandingsmyr der strengene er ombrotrofe og flarkene minerotrofe (Fremstad 1997).

Palsmyr er en myrtype som kun finnes i de kaldeste delene av landet. Myrtypen består oftest av en flatmyr med ombrogene torvhauger, kalt *pals*, som har en kjerne av is og frossent torvmateriale. Kjernen forblir frossen gjennom hele året (Moen *et al.* 2010).

2.4. Økologiske gradienter i myr

Det er flere gradienter som gir grunnlag for inndeling av myr etter lokal variasjon.

1. Fattig – rik
2. Tue – løsbunn
3. Myrflate – myrkant

Fattig – rik gradienten beskriver hvor god næringstilgang det er på en myr, og dette gjenspeiles i vegetasjonen. Ombrotrof myr (nedbørsmyr) er naturlig fattig på mineralnæring, og er generelt artsfattig. Minerotrof myr derimot har kontakt med jordvannet, og ut fra tilgangen på blant annet kalk, klassifiseres den videre i fattig, intermedier, rik og ekstremrik myr. Kalkrik berggrunn gir vannet en høy pH, og gjør at vannet er mindre surt enn i de ombrotrofe myrene. Fattig myr har pH mellom 4.5 og 5.5, mens intermedier myr har noe høyre pH (Fremstad 1997).

De rike til ekstremrike myrtypene kan ha en pH på over 7, og har et høyt artsantall, hvorav flere av artene kun finnes i denne typen miljø (Moen *et al.* 2010).

Tue – løsbunn gradienten er en gradering av overflaten på ei myr. Det skilles mellom fire typer ut fra vegetasjon, samt hvor fast overflaten er. Tuer er partier som ofte er dominert av røsslyng *Calluna vulgaris* og krekling *Empetrum nigrum*. I bunnsjiktet er det gjerne reinlavarter *Cladonia spp.*, og moser som for eksempel heigråmose *Racomitrium lanuginosum* (Fremstad 1997). Tuene er relativt tørre og faste å gå på. Fastmatter er ofte dominert av røme *Narthecium ossifragum* eller småbjønnskjegg *Trichophorum cespitosum* sammen med myrstjernemose *Campylium stellatum* (Fremstad 1997). Mykmatter er torvdekke og vegetasjon av en bløtere utforming som ved tråkk etterlater langvarige spor. Det er ofte et glissent feltsjikt i denne vegetasjonstypen. Arter som dominerer på mykmatter er fuktighetskrevede arter som soldogg *Drosera spp.*, torvmoser *Sphagnum spp.*, og på rikere myr stormakkmose *Scorpidium scorpioides* (Fremstad 1997). Løsbunn har dårlig bæreevne og sparsomt med vegetasjon i alle sjikt. Grunnvannet dekker overflaten det meste av året, og det er også en del åpen og eksponert torv (Moen *et al.* 2010).

Myrflate – myrkant gradienten skiller mellom myrvegetasjon der typiske arter finnes enten ute på åpen myr eller i kanten av myra der det gjerne vokser skog. Mange arter unngår myrkantene, og finnes kun på myrflaten der det er tykkere torvdekke, mens andre arter kun vokser i myrkantene der torven er tynnere og næringstilgangen bedre. Kantvegetasjonen består gjerne av trær og busker som or *Alnus spp.*, bjørk *Betula pubescens* og vier *Salix spp.*, i tillegg til gress- og starrartene som finnes i feltsjiktet (Moen *et al.* 2010).

2.5. Trusler mot naturtypen myr

Myrområder er utsatt for en rekke trusler gjennom menneskelig påvirkning. Noen myrområder ble benyttet til slått og utmarksbeite for husdyr i mange hundre år (Fremstad & Moen 2001). Disse myrene hadde en vegetasjon som var spesielt tilpasset eller som ble favorisert av menneskelig påvirkning (Direktoratet for naturforvaltning 2007). Dette gjelder planter som tåler å bli slått én til to ganger i voksesesongen, er lyskrevende, eller som har andre krav som gjør dem egnet for slått- eller beitevirksomhet. Etterhvert som den tradisjonelle bruken opphørte har disse myrene grodd igjen, og vegetasjonen er i gradvis endring. Dette gjør at blant annet orkidéer, konkurransesvake fjellplanter, gress- og starrarter er i tilbakegang på disse myrene, og at artsmangfoldet spesielt på slåttemyrer reduseres.

Andre trusler i tillegg til opphør av slått og beiting er grøfting og drenering (Direktoratet for naturforvaltning 2007). Dette gjelder generelt for alle typer myr. Ved slike inngrep ledes vannet bort fra myra som etter hvert vil tørke ut og omdannes til fastmark. Myr har vært populære arealer i landbrukssammenheng, og mange har blitt grøftet i forbindelse med jordbruk, samt drenert for å bedre produksjonen av skog (Fremstad & Moen 2001). Inntil 2007 var det i Norge tilskudd til myrgrøfting, og store myrarealer ble omdannet til produksjonsarealer i landbruket (Fremstad & Moen 2001). Mange store myrområder, spesielt i lavlandet, har blitt tørrlagt og er benyttet til husbygging, parkanlegg, industri, idrettsanlegg og annen infrastruktur (Fremstad & Moen 2001).

Andre faktorer som har hatt en negativ påvirkning på myrområder er forandringer i næringstilgang og pH. Ved forurensning kan det bli tilført næringsstoffer som nitrogen til naturlig næringsfattige (ombrotrofe) myrer (Fremstad & Moen 2001). Dette kan føre til at den eksisterende vegetasjonstype på myra blir utkonkurrert av mer næringskrevende arter, og at den

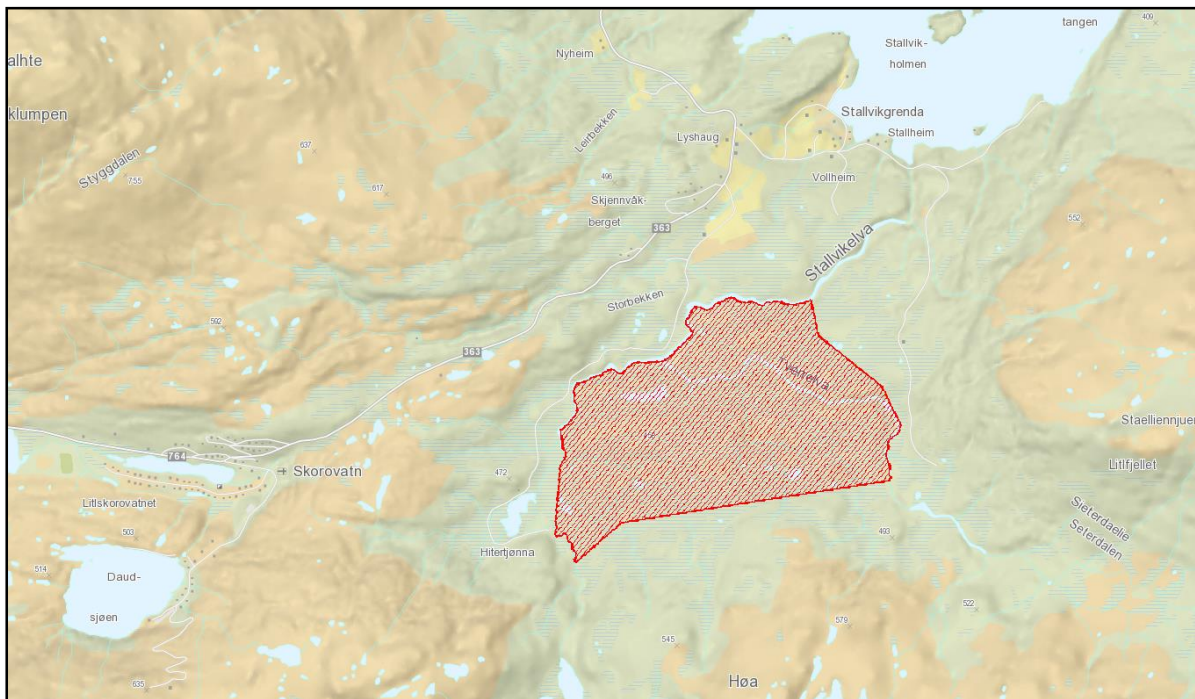
næringsfattige myrtypen blir ødelagt av menneskelig påvirkning. Sur nedbør er en annen trussel som kan endre forholdene på ei myr, og dette kan ha stor innvirkning på hvilke arter som overlever. Forsuring av substratet i baserike myrer kan føre til at næringskrevende rikmyrarter forsvinner. Det kan også skje ytterligere forsuring av myr på sur berggrunn, og noen av disse vil være mer ømtålige for forsuring enn baserik myr (Fremstad & Moen 2001). Kalking som benyttes som tiltak mot forsuring av vassdrag kan ha skadelig påvirkning på myrvegetasjon. Blant annet er mange av torvmosene tilpasset lavt kalkinnhold (Fremstad & Moen 2001).

På sikt vil klimaendringer representere en trussel for myr og myrdannelsen. Et varmere og fuktigere klima kan føre til økt myrdannelse oppover mot snaufjellet. Samtidig kan dette føre til en reduksjon av myrarealene i lavlandet fordi høyere temperatur vil føre til raskere nedbrytning av organisk materiale. Resultatet kan bli økt gjengroing av myr i lavlandet. Det samme kan skje dersom klimaendringer fører til lange tørkeperioder (Moen *et al.* 2010).

3. Materiale og metoder

3.1. Områdebeskrivelse

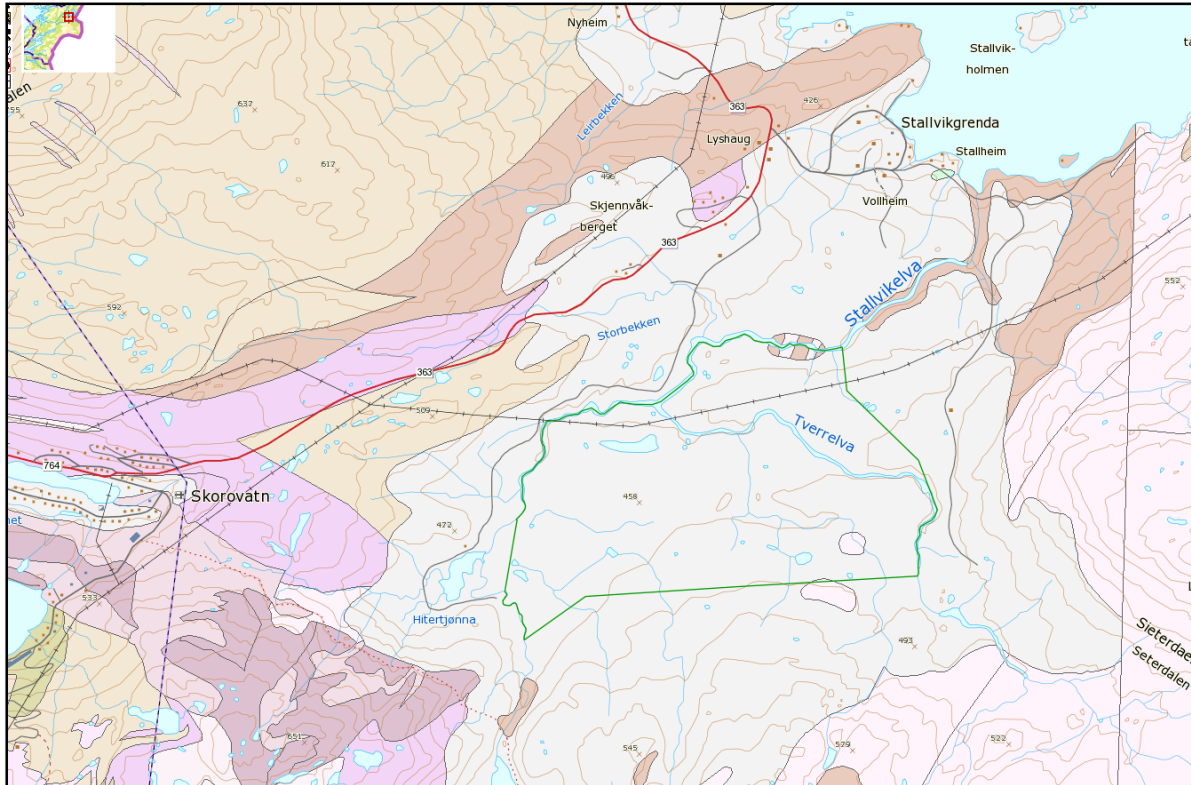
Stallvikmyran naturreservat ligger ca. 2 km øst for det nedlagte gruvesamfunnet Skorovatn i Røyrvik kommune i Nord-Trøndelag (Figur 1). Det ble vernet i august 1988 i forbindelse med verneplanen for myr (Lovdata 1988). Naturreservatet har et areal på 2 km², og er et variert myrlandskap hvor bakkemyrer og flatmyrer dominerer. Verneområdet ligger fra 430–460 moh., og er omgitt av snaufjell, med unntak av den nordøstlige delen hvor Stallvikelva har utløp mot Tunnsjøen. Mot nord følger vernegrensen løpet til Stallvikelva. Tverrelva renner gjennom sentrale deler av reservatet før den møter Stallvikelva. Av fysiske inngrep går en kraftlinje gjennom de nordlige delene av reservatet (Figur 2 og 3).

Figur 1. Stallvikmyran naturreservat dekker et areal på ca. 2 km², og ligger like øst for det nedlagte gruvesamfunnet Skorovatn i Røyrvik kommune i Nord-Trøndelag (GiNT 2015). Området ble vernet i 1988 i forbindelse med den norske myrreservatplanen (Moen et al. 1983).

3.1.1. Berggrunn og løsmasser

Berggrunnen i verneområdet er dekket av tykke lag med løsmasser av morene, grus, sand og leire (Figur 2). I tilgrensende områder, spesielt i nordøstlig retning, domineres berggrunnen av grønnsteinforekomster (NGU 2015). Dette indikerer avsetning av relativt næringsrike løsmasser. Det er ikke berg i dagen i reservatet, men enkelte store og mindre blokker med lav og moser forekommer.

Figur 2. Stallvikmyran naturreservat (grønn linje) ligger i et område hvor berggrunnen er dekket av tykke lag med løsmasser (grå farge). Berggrunnen i tilgrensede områder består i stor grad av grønnstein (NGU 2015).

Figur 3. Kraftlinjetrasé gjennom de nordlige delene av Stallvikmyran naturreservat. Foto: Jan E. Østnes©.

3.1.2. Klima

Stallvikmyran naturreservat ligger i nordboreal vegetasjonssone, og i klart oseanisk (O2) seksjon (Moen 1983, 1998). De nærmeste meteorologiske målestasjonene er Namsskogan (140 moh.) og Nordli (433 moh.) som ligger hhv. 19 og 36 km fra reservatet. Av disse antas Namsskogan å være mest representativ for nedbør, og målestasjonen i Nordli for temperatur. Gjennomsnittlig årsnedbør for Namsskogan i siste normalperiode var 1210 mm, med september (145 mm) og oktober (146 mm) som de mest nedbørsrike måneder, og mai (53 mm) som tørreste måned (Førland 1993). Årlig gjennomsnittlig temperatur for Nordli i siste normalperiode var +0,9 °C, med variasjon gjennom året fra -10,4 °C i januar til +11,8 °C i juli (Aune 1993).

3.1.3. Naturtyper og vegetasjon

Under arbeidet med den norske myrreservatplanen ble det gjennomført kartlegging av naturtyper og vegetasjon på Stallvikmyran (Moen *et al.* 1983). Beskrivelsen fra disse undersøkelsene angir at bakkemyrer og flatmyrer dominerer, men at strengmyrer og terrengdekkende myrer også inngår (Figur 4). I tillegg er det angitt forekomst av ombrotrof myr, mest som tuer og fastmatter, og også partier med rik fukteng. Vegetasjonen i reservatet domineres av fastmattesamfunn som hovedsakelig er fattig, men også noe rikmyr (Moen *et al.* 1983). Den ombrofrofe tuevegetasjonen er dominert av *Sphagnum*-arter. Det ble også rapportert arter som indikerer partier med rik/ekstremrik myr, som svartopp *Bartsia alpina*, engstarr *Carex hostiana*, engmarihand *Dactylorhiza incarnata* og gulsildre *Saxifraga aizoides*. Moen *et al.* (1983) angir at Stallvikmyran er et variert myrlandskap med høy fredningsverdi, og at det er sjelden å finne så store terrengdekkende myrer såpass langt inne i landet.

Figur 4. Bakkemyrer er et dominerende landskapselement i Stallvikmyran naturreservat. Foto: Håkon Holien©.

3.2. Metode

3.2.1 Vegetasjonskartlegging

Kartlegging av karplanter, lav og sopp ble gjennomført 28. juli og 18. august 2015, mens mosekartlegging ble gjennomført 21. oktober 2015. Det ble benyttet en kombinasjon av linjetaksering og totalkartlegging der arter fortløpende ble registrert og notert. Spesielt interessante funn ble kartfestet ved hjelp av GPS (Garmin 60CSx). Noen arter ble samlet for nærmere bestemmelse, og for dokumentasjon. Materialet er belagt i herbariet ved NTNU Vitenskapsmuseet. Det ble også gjennomført søk etter tidligere registreringer i Artskart (Artskart 2015).

3.2.2 Fugleregistreringer

Kartlegging av fugl ble gjennomført 10. og 11. juni, og 18. august, 2015. Det ble lagt vekt på å gjennomføre en totalkartlegging av fuglefaunaen i verneområdet, samt en kvantifisering av antall hekkende par for de viktigste våtmarksartene. Arter som ble registrert med territoriehevdende sang, eller annen territoriell adferd, under kartleggingsarbeidet i juni ble definert som hekkende. I tillegg til de artene som ble registrert innenfor selve verneområdet, er arter registrert ved Hitertjønna inkludert siden denne utgjør en viktig del av funksjonsområdet for enkelte av artene i området. Det ble også gjennomført søk i Artskart for å sjekke om det forelå tidligere registreringer av fugl fra Stallvikmyran som eventuelt kunne supplere vår kartlegging (Artskart 2015).

3.3. Nomenklatur og rødlistekategorier

Vitenskapelige navn for samtlige arter følger Artsnavnebasen (Artsdatabanken 2015). Rødlistearter og rødlistede naturtyper følger Henriksen & Hilmo (2015) og Lindgaard & Henriksen (2011).

4. Resultater

4.1. Vegetasjon og flora

Vegetasjonen i reservatet er som antydnet av Moen *et al.* (1983) dominert av bakkemyrer med minerotrof vegetasjon, hovedsakelig fattig til intermediær. Det er også mindre arealer med rikmyrsvegetasjon, særlig langs små bekkedrag i sørvest og sentralt i området, samt nær Tverrelva i øst. Stedvis er det også ombrotrofe partier i de flatere partiene sentralt og nord i reservatet. Videre finnes noe rik fukteng, særlig ved Tverrelva.

Barskog opptrer som mindre øyer hist og her i myrlandskapet, både furudominert og grandominert skog. Størst interesse er knyttet til granskogen på østsida av Tverrelva og langs bekken sentralt i reservatet. Skogen har naturskogspreget selv om den nok har vært påvirket av plukkhogster for en del tiår siden. Furutrærne i området er ikke ekstremt gamle og det er fortsatt spor etter uttak av furu flere steder. Det er heller ikke spesielt store forekomster av tørrfuru eller død ved generelt, med unntak av i granskogsresten sentralt i reservatet som virker lite berørt av hogst. Langs Tverrelva er det små arealer med gråordominert skog og vierkratt.

Vegetasjonen i barskogen er dominert av blåbærtypen, men det er også stedvis innslag av småbregne-, lågurt- og høgstaudetypen. I furudominerte partier er det også bærlyngtype i overgang mot røsslyngtypen.

Karplanter

Totalt ble det registrert 108 arter karplanter i området (Vedlegg 1). Størst interesse knytter seg til forekomstene av en del rikmyrsarter. Foruten de artene som er nevnt av Moen *et al.* (1983), se foran, ble tranestarr *Carex adelostoma*, særbustarr *Carex dioica*, gulstarr *Carex flava*, lappmarihand *Dactylorhiza lapponica*, breiull *Eriophorum latifolium*, brudespore *Gymnadenia conopsea* (Figur 5), jåblom *Parnassia palustris*, dvergjamne *Selaginella selaginoides*, fjellfrøstjerne *Thalictrum alpinum*, bjønnbrodd *Tofieldia pusilla* og sveltull *Trichophorum alpinum* påvist. Fra rik fukteng kan nevnes arter som sumphaukeskjegg *Crepis paludosa*, skavgras *Equisetum hyemale* og kranskonvall *Polygonatum verticillatum* samt en mindre forekomst av ballblom *Trollius europaeus* på østsida av Tverrelva. Ellers ble det påvist mindre flekker med lågurtvegetasjon hvor arter som hengeaks *Melica nutans* og teiebær *Rubus saxatilis* ble registrert.

Ingen av de registrerte karplantene er rødlistet, men både engmarihand og brudespore har tidligere vært rødlistet (Kålås *et al.* 2006), og står slik sett i et grenseland. Begge disse artene er imidlertid nå vurdert å ha solide populasjoner i fjellnære rikmyrsområder som er lite truet.

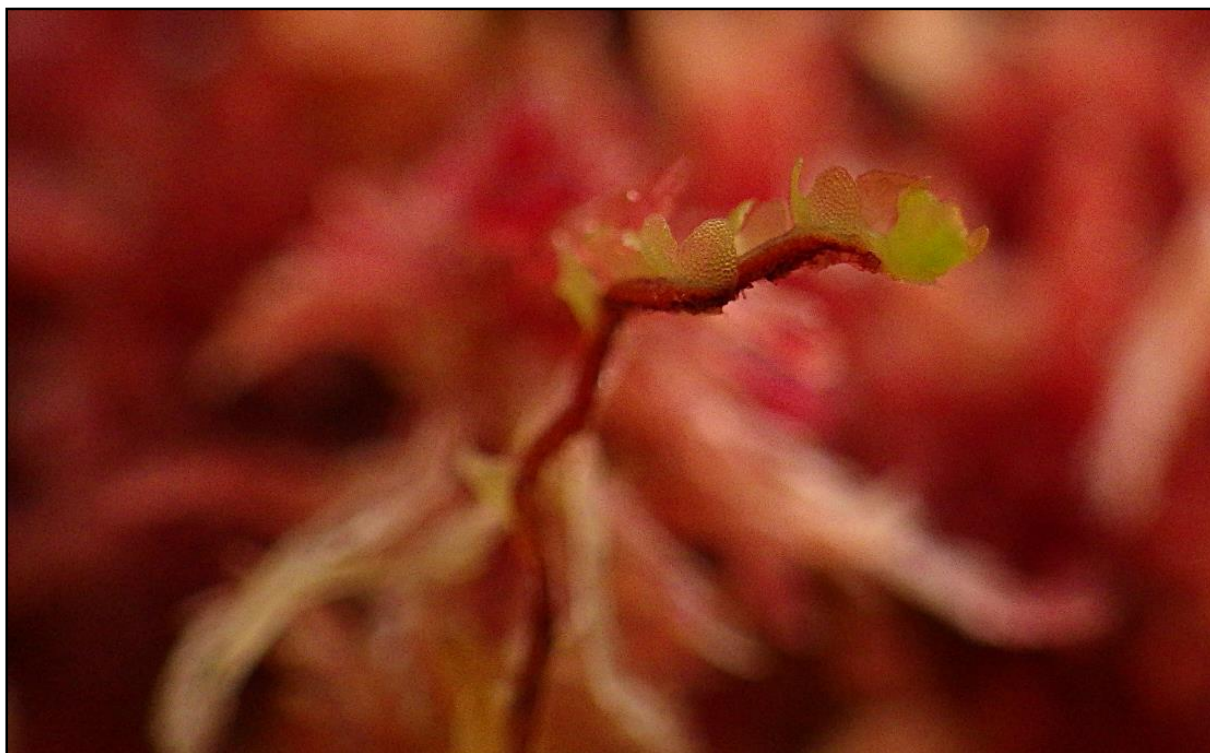
Figur 5. *Brudespore* *Gymnadenia conopsea* ble påvist langs bekkedrag lengst sørvest i reservatet. Foto: Håkon Holien©.

Moser

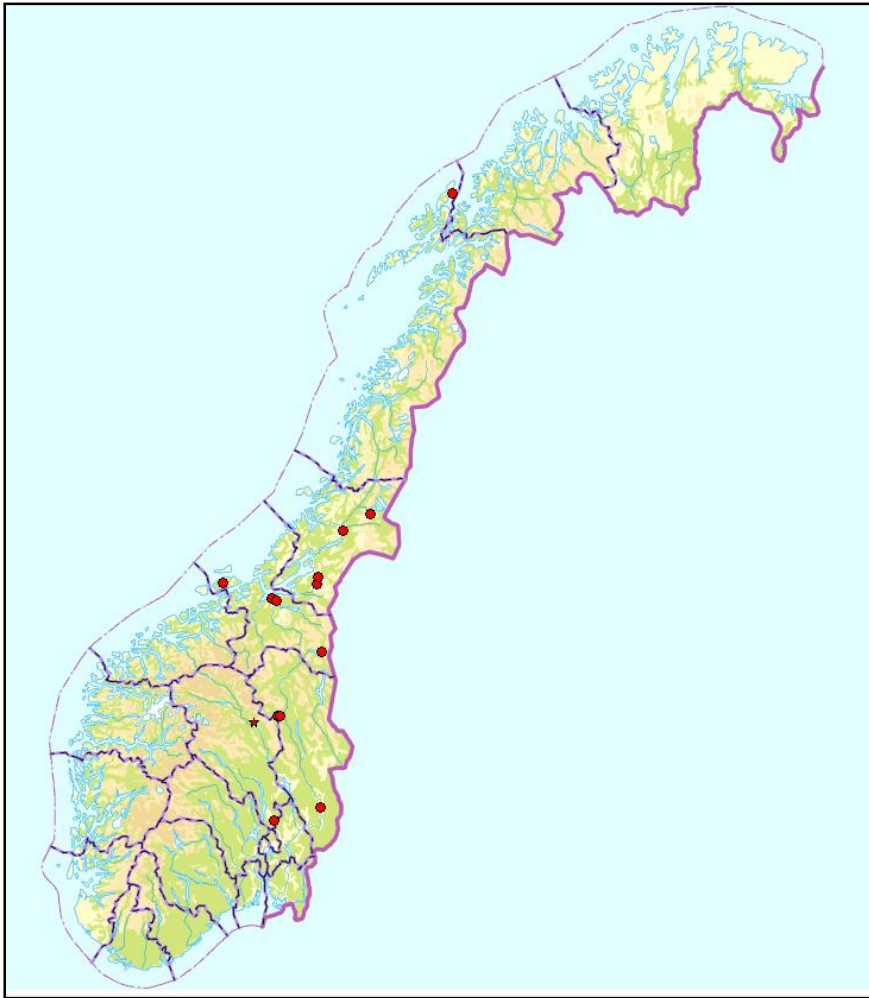
Totalt ble det registrert 97 mosearter i reservatet (Vedlegg 2). Moser utgjør en viktig del av vegetasjonen på myr. Dette gjelder både biomasseproduksjon og arts mangfold. På fattige myrer som hovedsakelig får tilført vann via nedbør er det torvmosene som dominerer. Stallvikmyra har en del partier med denne typen nedbørsmyr, og i tillegg er det partier med forholdsvis grunn torv som trolig vil utvikle seg mot nedbørsmyr. Disse partiene med grunnlendt næringsfattig myr dekker relativt store areal og domineres av stivtorvmose *Sphagnum compactum*, bjørnetorvmose *S. lindbergii*, dvergtorvmose *S. tenellum* og bakkefrynse *Ptilidium ciliare*. Til sammen ble det registrert 20 arter torvmoser.

Torvflik *Lophozia laxa* (Figur 6) er den eneste rødlistearten av moser som ble registrert. Den ble funnet på torvmosetuer dominert av rusttorvmose *Sphagnum fuscum* og furutorvmose *Sphagnum capillifolium*, sør i reservatet. Torvflik er vurdert som sårbar (VU), og vokser helst sammen med torvmoser på tuer i nedbørsmyr, slik den gjør på Stallvikmyra. Det er en liten moseart som er lett å overse. Torvflik har en svakt østlig utbredelse i Norge (Figur 7). Grøfting av myr og eutrofiering anses å være de viktigste trusselfaktorene. Inkludert forekomsten på Stallvikmyran er det kjent 15 lokaliteter for denne arten i Norge. De fleste lokalitetene har små populasjoner, og forekomsten på Stallvikmyran var også liten.

Det finnes også en del partier med rikmyr i området. Rikmyr får i hovedsak vanntilførsel fra grunnvann som har vært i kontakt med bergarter som avgir mineraler. Mosefloraen på rikmyr har få arter felles med artene på nedbørsmyr. På rikmyr ble det registrert arter som fettmose *Aneura pinguis*, bekkevrangmose *Bryum pseudotriquetrum*, myrstjernemose *Campylium stellatum*, piperensermose *Paludella squarosa*, gullmose *Tomentypnum nitens* og fjellrundmose *Rhizomnium pseudopunctatum*.

Figur 6. Torvflik *Lophozia laxa* vokser på tuer av rusttorvmose og furutorvmose på Stallvikmyran. Foto: Kristian Hassel©.

Figur 7. Kjent funn av torvflik *Lophozia laxa* i Norge (Kilde: Artskart 2015). Arten viser en svakt østlig utbredelse med flest registrerte funn i Trøndelag.

Lav

Myrvegetasjon har som regel relativt få lavarter, men med innslag av trær, død ved og steinblokker øker antallet betydelig. Det ble tilsammen registrert 101 arter av lav i reservatet (Vedlegg 3). Det ble registrert tre rødlistearter, gubbeskjegg *Alectoria sarmentosa* (NT), sukkernål *Chaenotheca subroscida* (NT) og skorpeglye *Rostania occultata* (VU). Både gubbeskjegg og sukkernål vokste på gamle grantrær, og er typiske gammelskogsarter som nesten aldri forekommer i intensivt drevne skogsområder (Holien 1998). Skorpeglye ble funnet rikelig på ei gammel rogn i eldre granskog sentralt i reservatet. Arten er knyttet til rike løvtrær og er funnet spredt i hele landet, men det er relativt få tidligere funn fra Trøndelag (Artskart 2015).

Av andre typiske gammelskogsarter fra reservatet kan nevnes druelav *Hertelidea botryosa*, *Pycnora sorophora* og *Ramboldia elabens* som alle er knyttet til gamle grantrær eller død ved av furu. Alle betraktes som gode signalarter på bevaringsverdig skog i Sverige (Nitare 2000).

På rogn i granskogen sentralt i reservatet sammen med skorpeglye ble også skrubbenever *Lobaria scrobiculata* og skjellfiltlav *Psoroma hypnorum* påvist. Dette er arter som inngår i lungeneversamfunnet på rike løvtrær og er vanligere lenger vest i Trøndelag.

Mest interessante enkeltfunn var likevel skorpelaven *Buellia dives* som ble påvist på gråor ved Tverrelva. Arten er ikke rødlistet, men har begrenset utbredelse i Norge og er bundet til Midt-Norge og tilgrensende deler av Sverige sør til Värmland (Giralt *et al.* 2002, Foucard *et al.* 2002), se Figur 8. Registreringen i Røyrvik representerer ny nordgrense for arten i Norge.

Figur 8. Kjente funn av *Buellia dives* i Norge (Kilde: Artskart 2015). Samtlige norske funn av denne arten er fra Trøndelag. Funnet av *Buellia dives* i Stallvikmyran naturreservat er foreløpig ikke registrert i artskart.

Sopp

Soppfloraen i området er dårlig kjent, og ettersom 2015 var et historisk dårlig soppår i Trøndelag, ble det ikke registrert mange arter. Totalt ble det registrert 18 arter av sopp (Vedlegg 4). Blant disse var det vesentlig myrarter eller arter knyttet til fuktig skog og arter knyttet til død ved (Figur 9). Ingen av disse er spesielt sjeldne eller rødlistet.

Figur 9. Vårhette *Mycena niveipes* ble funnet på en råttne bjørkestubbe i reservatet. Foto: Håkon. Holien©.

4.2. Fugl

Det ble til sammen registrert 30 fuglearter på Stallvikmyran under kartleggingsarbeidet i 2015 (Vedlegg 5). Av disse var fire arter i andefamilien *Anatidae*, en art i tranefamilien *Gruidae*, to arter i lofamilien *Charadriidae*, sju arter i snipefamilien *Scolopacidae* og en art i måkefamilien *Laridae* (Figur 10).

Fuglefaunaen på Stallvikmyran naturreservatet må betegnes som relativt triviell, med arter som forventes å finnes i denne typen habitat. Tettheten av hekkende fugler er relativt lav, som er forventet i et myrområde som domineres av fattig vegetasjon (Tabell 1).

Det ble registrert tre arter som er plassert på den norske rødlista (Henriksen & Hilmo 2015). Dette er vipe *Vanellus vanellus* som nå har status som sterkt truet (EN), samt lirype *Lagopus lagopus* og fiskemåke *Larus canus* som begge er i kategorien nær truet (NT). Databasesøk viste ingen tidligere fugleregistreringer fra Stallvikmyran som kan supplere resultatene fra våre undersøkelser i 2015.

Figur 10. Rødstilk *Tringa totanus* var en av sju arter i snipefamilien Scolopacidae som ble registrert i Stallvikmyran naturreservat i juni 2015. Det ble registrert fire hekkende par rødstilk. Foto: Jan E. Østnes©.

Tabell 1. Antall hekkende par av et utvalg fuglearter, spesielt knyttet til våtmarker, som ble registrert i Stallvikmyran naturreservat i juni 2015.

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Antall par
Trane	<i>Grus grus</i>	1
Heilo	<i>Pluvialis apricaria</i>	3
Vipe	<i>Vanellus vanellus</i>	1
Strandsnipe	<i>Actitis hypoleucos</i>	1
Rødstilk	<i>Tringa totanus</i>	4
Gluttsnipe	<i>Tringa nebularia</i>	3–4
Småspove	<i>Numenius phaeopus</i>	3
Rugde	<i>Scolopax rusticola</i>	1
Enkeltebekkasin	<i>Gallinago gallinago</i>	2
Fiskemåke	<i>Larus canus</i>	8

4.3. Tilstand

Tilstanden for Stallvikmyran naturreservat må sies å være god. Det er ikke påvist drenering i området, og det er bare svake eller ingen tegn til gjengroing. Unntaket er enkelte kantsoner i sørvest, hvor bjørk kan synes å være i økning inn mot rike fuktenger. Denne mulige gjengroingsprosessen bør overvåkes. Kraftlinja i nord er først og fremst en «visuell forurensning», og har trolig begrenset betydning for fuglefaunaen, selv om det for enkelte arter kan være en kollisjonsrisiko. Skogen i området er påvirket av eldre plukkhogster. Særlig tydelig er dette på østsida av Tverrelva hvor det er en del gamle stubber og relativt lite død ved. Skoglommer sentralt i reservatet er trolig lite påvirket av skogbruk, og har også betydelig større forekomst av død ved. Det kan synes som de spredte furuforekomstene i reservatet er noe påvirket av menneskelig aktivitet. Årsakene er trolig tidligere uttak av enkeltrær, og innsamling av ved til bålfeiring. Rester av bål med bruk av lokalt trevirke ble observert et par steder selv om dette ikke er tillatt ifølge vernebestemmelsene (Figur 11).

Figur. 11. Rester etter bålfeiring med bruk av lokalt trevirke ble registrert et par steder i naturreservatet. I henhold til vernebestemmelsene er ikke dette tillatt (Foto: Håkon Holien©).

5. Diskusjon

Ved opprettelse av verneområder blir det vedtatt en forskrift som angir formålet med vernet, hvilke verneverdier som er omfattet av vernet, samt ønsket tilstand for disse verdiene (Direktoratet for naturforvaltning 2008). Forvaltningsmyndighetene har ansvar for å forvalte et verneområde i tråd med verneformålet, og treffe nødvendige tiltak dersom verneverdier trues. Miljødirektoratet har utarbeidet retningslinjer for forvaltningen av verneområder, som skal være et hjelpemiddel for de aktuelle forvaltningsmyndighetene i arbeidet med forvaltningsplaner (Miljødirektoratet 2014d). Forvaltningsplaner gir rammer under arbeidet med å realisere og opprettholde formålet med vernet.

I forskriften for Stallvikmyran naturreservat gjelder følgende bestemmelser (Lovdata 1988):

- 1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse unntatt det som følger av tillatt ferdsel eller tiltak i medhold av punktene V-VII.
Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet.
Nye plantearter må ikke innføres.*
- 2. For dyrelivet gjelder viltlovens bestemmelser og forskrifter.*
- 3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, opplag av båt, campingvogn o.l., framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling, planering og lagring av masse, utføring av kloakk eller konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av hageavfall, gjødsling og bruk av kjemiske bekjempningsmidler.
Opplistingen er ikke utfyllende.*
- 4. Motorisert ferdsel er forbudt.
Camping, teltslagning og oppsetting av kamuflasjeinnretninger for fotografering er forbudt.*

Formålsparagrafen til verneforskriften for Stallvikmyran naturreservat er følgende: «*Formålet med fredningen er å bevare et stort og variert myrlandskap i den indre delen av Namdalen, der særlig den fine forekomsten av terrengdekkende myr er interessant*» (Lovdata, 1988). Det er ikke utarbeidet noen forvaltningsplan, og følgelig heller ingen skjøtselsplan, for Stallvikmyran naturreservat. Bestemmelsene i verneforskriften er svært generelle og gir ingen konkrete parametere for tilstand og utvikling av verneområdet. Det finnes heller ingen konkrete retningslinjer for forvaltning av landskap, vegetasjon og fuglefauna. Forvaltnings- og bevaringsmålene som utarbeides for verneområdet bør derfor konkretisere og utdype verneforskriften i forhold til ønsket naturtilstand. Dersom verneverdien forringes må tiltak iverksettes.

Forut for kartleggingsarbeidet i denne undersøkelsen var kunnskapen om floraen og faunaen på Stallvikmyran svært begrenset. Selv om våre undersøkelser ikke har vært utdypende, finnes det nå god kunnskap om forekomstene av karplanter, moser, lav og fugl i reservatet, mens sopp er mangelfullt kartlagt. Til tross for at det ble registrert et begrenset antall rødlistearter viser resultatene et forholdsvis rikt artsmangfold. Dette kan forklares ved at Stallvikmyran har en stor diversitet i forekomsten av myrtyper, og at det forekommer et ikke ubetydelig innslag av barsskog i reservatet. Resultatene fra kartleggingsarbeidet vil være viktig i forbindelse med en eventuell framtidig overvåking av artsmangfoldet.

Slik vi vurderer nåværende tilstand i reservatet foreligger det ingen umiddelbare skjøtselsbehov. Det kan likevel være fornuftig å overvåke den mulige gjengroingsproblematikken knyttet til deler av de rikeste fuktengene, og enkelte partier med rikmyr i kantsoner mot bjørkeskogen, særlig sørvest i reservatet. Skogen ellers bør få utvikle seg fritt for å sikre økende forekomster av gamle trær, og død ved, av større dimensjoner. Forbudet mot bruk av trevirke fra naturreservatet til bålbrenning bør viss mulig innskjerpes, for eksempel ved bedre merking ved innfallsportene til området.

6. Forvaltningsmål

Formålet med denne undersøkelsen var å vurdere tilstanden for Stallvikmyran naturreservat, og å fremme forslag til forvaltningsmål for reservatet. Forvaltningsmålene skal ta utgangspunkt i formålsparagrafen, og verneforskriften forøvrig, og det skal spesielt tas hensyn til grunnlaget for vernet. Det er derfor viktig å sette et spesielt fokus på landskapselementene i dette verneområdet. Stallvikmyran naturreservat er dominert av bakkemyrer, men har også betydelige innslag av andre typer myr og rik fukteng. Området har derfor en betydelig verdi som verneområde for naturtypen myr.

Tilstanden for naturtypene og vegetasjonen i området vurderes som god, og formålet med vernet er opprettholdt. Sammensetningen av fuglefaunaen er som forventet for denne typen habitat. Verneområdet følger en naturlig utvikling, og det er ikke behov for skjøtselstiltak. Med unntak av en kraftlinje, som gir visuelle forstyrrelser i landskapet, er det få tegn til menneskelig påvirkning.

Med bakgrunn i verneforskriften, og våre kartlegginger i området, er det utarbeidet forslag til forvaltningsmål for landskap, landskapselementer, vegetasjonstyper, fuglesamfunn og sjeldne arter.

Det er utarbeidet forslag til fem overordnede forvaltningsmål. Disse kan benyttes som hjelpemiddel til å utvikle bevaringsmål, og konkrete måleparametere som vil gjøre det mulig å overvåke utviklingen i verneområdet. De fem forvaltningsmålene er relatert til ulike organisasjonsnivå for biologisk mangfold.

- 1. Landskap.** Bevare landskapet som et viktig område for naturtypen myr.
- 2. Landskapselement.** Opprettholde variasjonen i naturtyper som viktige leveområder for arter knyttet til våtmarkshabitater.
- 3. Vegetasjonstyper.** Opprettholde vegetasjonen knyttet til ulike typer myr.
- 4. Fuglesamfunn.** Opprettholde verneområdets verdi som hekkeområdet for arter knyttet til våtmarker.
- 5. Sjeldne arter.** Sikre forholdene for sjeldne og rødlistede arter.

7. Litteratur

- Artsdatabanken (2015) Artsnavnebase. – [http://www2.artsdatabanken.no/artsnavn/Content pages/Hjem.aspx](http://www2.artsdatabanken.no/artsnavn/Content/pages/Hjem.aspx). [Lesedato desember 2015].
- Artskart (2015) Artskart. – <http://artskart.artsdatabanken.no/>. [Lesedato 11.10.2015].
- Aune, B. (1993) Temperaturnormaler. - Normalperiode 1961-1990. – Det norske meteorologiske institutt, Rapport nr. 02/93 Klima.
- Berntsen, B. & Hågvær, S. (2008) Norsk natur – farvel? 2. utgave – Unipub A.S., Oslo.
- Direktoratet for Naturforvaltning (2007) Kartlegging av naturtyper - Verdisetting av biologisk mangfold. – DN-håndbok 13-2007.
- Direktoratet for naturforvaltning (2008) Områdevern og forvaltning. – DN-håndbok 17-2008. Oppdatert 2010.
- Foucard, T., Moberg, R. & Nordin, A. (2002) Buellia. – Nordic Lichen Flora 2: 11-25.
- Fremstad, E. (1997) Vegetasjonstyper i Norge. – NINA Temahefte 12: 1-279.
- Fremstad, E. & Moen, A., red. (2001) Truete vegetasjonstyper i Norge. – NTNU Rapp. Bot. Ser. 2001-4: 1-231.
- Førland, E.J. (1993) Nedbørnormaler - Normalperiode 1961-1990. – Det norske meteorologiske institutt, Rapport nr. 39/93 Klima.
- GiNT (2015) Geografi i Nord-Trøndelag. – <http://www.gint.no/>. [Lesedato 12.11.2015].
- Giralt, M., Tønsberg, T. & Holien, H. (2002) Notes on the misunderstood Buellia dives (Th.Fr.) Th.Fr. – Lichenologist 34: 1-5.
- Henriksen, S. & Hilmo, O., red. (2015) Norsk rødliste for arter 2015. – Artsdatabanken, Trondheim.
- Holien, H. (1998) Lichens in spruce forest stands of different successional stages in central Norway with emphasis on diversity and old growth species. – Nova Hedwigia 66: 283-324.
- Kulturdepartementet (1996) Museum - Mangfold, minne, møtestad. – NOU 1996-7: 1-291.
- Kålås, J.A., Viken, Å. og Bakken, T., red. (2006) Norsk Rødliste 2006 – 2006 Norwegian Red List. – Artsdatabanken, Trondheim.
- Lindgaard, A. & Henriksen, S. (2011) Norsk rødliste for naturtyper 2011. – Artsdatabanken, Trondheim.
- Lovdata (1988) Forskrift om fredning av Stallvikmyran naturreservat, Røyrvik kommune, Nord-Trøndelag. – <https://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/1988-08-26-680>. [Lesedato 02.11.15].
- Lovdata (2009) Naturmangfoldloven. – <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2009-06-19-100>. [Lesedato 28.10.14].
- Miljødirektoratet (2013) Verneområder. – <http://www.miljodirektoratet.no/no/Tema/Verneomrader/>. [Lesedato 23.10.2015].
- Miljødirektoratet (2014a) Miljøstatus - Konvensjon om biologisk mangfold. – <http://www.miljostatus.no/Konvensjonen-om-biologisk-mangfold/>. [Lesedato 26.11.2014]
- Miljødirektoratet (2014b) Forvaltningsplan - mal. – http://www.miljodirektoratet.no/Global/dokumenter/tema/for%20offentlig%20sektor/Mal%20for%20forvaltningsplaner_NP%20og%20LVO.pdf. [Lesedato 26.11.2014].
- Miljødirektoratet (2014c) Hvem forvalter verneområdene. – <http://www.miljodirektoratet.no/no/Tema/Verneomrader/Forvaltning-av-verneomradene/>. [Lesedato 26.11.2014].
- Miljødirektoratet (2014d) Rundskriv om forvaltning av verneområder. – Miljødirektoratet M106-2014: 1-24.

- Miljøverndepartementet (2004) Lov om bevaring av natur, landskap og biologisk mangfold. – NOU 2004-28: 1-839.
- Moen, A. (1998) Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. – Statens kartverk, Hønefoss.
- Moen, A. & medarbeidere (1983) Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. – K. Norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983-1.
- Moen, A., Dolmen, D., Hassel, K. & Ødegaard, F. (2010) Myr, kilde og flommark. – s. 51-65 i Kålås, J.A., Henriksen, S., Skjelseth, S. & Viken, Å., red. Miljøforhold og påvirkninger for rødlistearter. Artsdatabanken, Trondheim.
- NGU (2015) Nasjonal berggrunnsdatabase. – <http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>. [Lesedato 28.10.2015].
- Nitare, J. (2000) Signalarter. Indikatorer på skyddsvärd skog. Flora över kryptogamer. – Skogsstyrelsen, Jönköping.
- Riksrevisjonen (2005-2006) Riksrevisjonens undersøkelse av myndighetenes arbeid med kartlegging og overvåking av biologisk mangfold og forvaltning av verneområder. Dokument nr. 3:12 (2005–2006). – https://www.riksrevisjonen.no/presserom/Pressemeldinger/Sider/Pressemelding_Dok_3_12_2005_2006.aspx. [Lesedato 20.11.2014].

8. Vedlegg

Vedlegg 1. Karplanter registrert i Stallvikmyran naturreservat i juli og august 2015. Registrering med innsamling av belegg til Vitenskapsmuseets herbarium er merket TRH mens andre registreringer i felt er angitt med x.

Vitenskapelig navn	Norsk navn	Registrering
<i>Pteridophyta</i>	Karsporeplanter	
<i>Athyrium filix-femina</i>	skogburkne	x
<i>Equisetum fluviatile</i>	elvesnelle	x
<i>Equisetum hyemale</i>	skavgras	TRH
<i>Equisetum palustre</i>	myrsnelle	x
<i>Equisetum sylvaticum</i>	skogsnelle	x
<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	fugletelg	x
<i>Huperzia selago</i>	lusegras	x
<i>Lycopodium annotinum</i>	stri kråkefot	x
<i>Phegopteris connectilis</i>	hengeving	x
<i>Selaginella selaginoides</i>	dvergjamne	x
<i>Pinophyta</i>	Nakenfrøete planter	
<i>Juniperus communis</i>	einer	x
<i>Picea abies</i>	gran	x
<i>Pinus sylvestris</i>	furu	x
<i>Magnoliophyta</i>	Dekkfrøete planter	
<i>Magnoliopsida</i>	Tofrøbladete	
<i>Alchemilla spp.</i>	marikåpe-arter	x
<i>Alnus incana</i>	gråor	x
<i>Andromeda polifolia</i>	hvitlyng	x
<i>Anemone nemorosa</i>	hvitveis	x
<i>Angelica sylvestris</i>	sløke	x
<i>Arctous alpina</i>	rypebær	x
<i>Bartsia alpina</i>	svarttopp	x
<i>Betula nana</i>	dvergbjørk	x
<i>Betula pubescens</i>	dunbjørk	x
<i>Calluna vulgaris</i>	røsslyng	x
<i>Caltha palustris</i>	soleihov	x
<i>Campanula rotundifolia</i>	blåklokke	x
<i>Chamaepericlymenum suecicum</i>	skrubbær	x
<i>Chamerion angustifolium</i>	geitrams	x
<i>Cicerbita alpina</i>	turt	x
<i>Cirsium heterophyllum</i>	hvitbladtistel	x
<i>Comarum palustre</i>	myrhatt	x
<i>Crepis paludosa</i>	sumphaukeskjegg	x
<i>Drosera anglica</i>	smalsoldogg	x
<i>Drosera rotundifolia</i>	rundsoldogg	x

<i>Empetrum nigrum</i>	kreklings	x
<i>Euphrasia sp.</i>	øyentrøst	TRH
<i>Filipendula ulmaria</i>	mjødur	x
<i>Geranium sylvaticum</i>	skogstorkenebb	x
<i>Linnaea borealis</i>	linna	x
<i>Melampyrum pratense</i>	stormarimjelle	x
<i>Melampyrum sylvaticum</i>	småmarimjelle	x
<i>Menyanthes trifoliata</i>	bukkeblad	x
<i>Orthilia secunda</i>	nikkevintergrønn	x
<i>Oxycoccus microcarpus</i>	småtranebær	x
<i>Parnassia palustris</i>	jåblom	x
<i>Pedicularis palustris</i>	myrklegg	x
<i>Pinguicula vulgaris</i>	tettegras	x
<i>Potentilla erecta</i>	tepperot	x
<i>Pyrola minor</i>	perlevintergrønn	x
<i>Ranunculus acris</i>	engsoleie	x
<i>Rubus chamaemorus</i>	molte	x
<i>Rubus saxatilis</i>	teiebær	x
<i>Rumex acetosa</i>	engsyre	x
<i>Salix glauca</i>	sølvvier	x
<i>Saussurea alpina</i>	fjelltistel	x
<i>Saxifraga aizoides</i>	gulsildre	x
<i>Solidago virgaurea</i>	gullris	x
<i>Sorbus aucuparia</i>	rogn	x
<i>Taraxacum sp</i>	løvetann	x
<i>Thalictrum alpinum</i>	fjellfrøstjerne	x
<i>Trientalis europaea</i>	skogstjerne	x
<i>Trollius europaeus</i>	ballblom	x
<i>Tussilago farfara</i>	hestehov	x
<i>Vaccinium myrtillus</i>	blåbær	x
<i>Vaccinium uliginosum</i>	bløkkebær	x
<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	tyttebær	x
<i>Valeriana sambucifolia</i>	vendelrot	x
<i>Viola canina ssp montana</i>	lifiol	x
<i>Viola palustris</i>	myrfiol	x
Liliopsida	Enfrøbladete	
<i>Agrostis canina</i>	hundekvein	x
<i>Anthoxanthum odoratum</i>	gulaks	x
<i>Avenella flexuosa</i>	smyle	x
<i>Calamagrostis phragmitoides</i>	skogrørkvein	x
<i>Carex adlostoma</i>	tranestarr	x
<i>Carex canescens</i>	gråstarr	x
<i>Carex dioica</i>	særbustarr	x
<i>Carex echinata</i>	stjernestarr	x
<i>Carex flava</i>	gulstarr	x
<i>Carex hostiana</i>	engstarr	x
<i>Carex lasiocarpa</i>	trådstarr	x
<i>Carex limosa</i>	dystarr	x
<i>Carex nigra</i>	slåttstarr	x
<i>Carex pallescens</i>	bleikstarr	x
<i>Carex panicea</i>	kornstarr	x

<i>Carex pauciflora</i>	sveltstarr	x
<i>Carex pauperula</i>	frynsestarr	x
<i>Carex rostrata</i>	flaskestarr	x
<i>Carex vaginata</i>	slirestarr	x
<i>Corallorhiza trifida</i>	korallrot	x
<i>Dactylorhiza fuchsii</i>	skogmarihand	x
<i>Dactylorhiza incarnata</i>	engmarihand	x
<i>Dactylorhiza lapponica</i>	lappmarihand	x
<i>Dactylorhiza maculata</i>	flekkmarihand	x
<i>Deschampsia cespitosa</i>	sølvbunke	x
<i>Eriophorum angustifolium</i>	duskmyrull	x
<i>Eriophorum latifolium</i>	breiull	x
<i>Eriophorum vaginatum</i>	torvmyrull	x
<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	x
<i>Juncus filiformis</i>	trådsiv	x
<i>Listera cordata</i>	småtveblad	x
<i>Luzula sudetica</i>	myrfrytle	TRH
<i>Melica nutans</i>	hengeaks	x
<i>Molinia caerulea</i>	blåtopp	x
<i>Nardus stricta</i>	finnskjegg	x
<i>Narthecium ossifragum</i>	rome	x
<i>Polygonatum verticillatum</i>	kranskonvall	x
<i>Scheuchzeria palustris</i>	sivblom	x
<i>Tofieldia pusilla</i>	bjønnbrodd	x
<i>Trichophorum alpinum</i>	sveltull	x
<i>Trichophorum cespitosum</i>	bjønnskjegg	x

Vedlegg 2. Mosearter registrert i Stallvikmyran naturreservat i juli og august 2015. Registrering med belegg til Vitenskapsmuseets herbarium er merket TRH, mens andre registreringer i felt er angitt med x.

Vitenskapelig navn	Norsk navn	Registrering
<i>Andreaea rupestris</i>	bergsotmose	x
<i>Aneura pinguis</i>	fettmose	TRH
<i>Anthelia</i> cf. <i>julacea</i>	ranksnømose	TRH
<i>Aulacomnium palustre</i>	myrfiltmose	x
<i>Barbilophozia attenuata</i>	piskskjeggmose	TRH
<i>Barbilophozia floerkei</i>	lyngskjeggmose	TRH
<i>Barbilophozia lycopodioides</i>	gåsefotskjeggmose	TRH
<i>Blindia acuta</i>	rødmesigmose	x
<i>Bryum pseudotriquetrum</i>	bekkevrangmose	x
<i>Calypogeia sphagnicola</i>	sveltflak	TRH
<i>Campylium stellatum</i>	myrstjernemose	x
<i>Cephalozia bicuspidata</i>	broddglefsemose	TRH
<i>Cephalozia loitlesbergeri</i>	sveltglefsemose	TRH
<i>Cynodontium tenellum</i>	småskortemose	x
<i>Dicranum fragilifolium</i>	skjørsigd	TRH
<i>Dicranum fuscescens</i>	bergsigd	x
<i>Dicranum scoparium</i>	ribbesigd	x
<i>Dicranum undulatum</i>	sveltsigd	TRH
<i>Diplophyllum albicans</i>	stripfoldmose	TRH
<i>Gymnocolea inflata</i>	torvdymose	TRH
<i>Harpanthus flotovianus</i>	kildesalmose	TRH
<i>Hylocomiastrum pyrenaicum</i>	seterhusmose	x
<i>Hylocomium splendens</i>	etasjemose	x
<i>Jungermannia obovata</i>	sprisesleivmose	x
<i>Kurzia pauciflora</i>	sveltfermose	TRH
<i>Leiocolea bantriensis</i>	kildeflik	TRH
<i>Loeskyrium badium</i>	messingmose	TRH
<i>Lophozia laxa</i>	torvflik	TRH
<i>Lophozia longidens</i>	hornflik	TRH
<i>Lophozia longiflora</i>	fauskflik	x
<i>Lophozia obtusa</i>	buttflik	TRH
<i>Lophozia silvicola</i>	skogflik	TRH
<i>Lophozia ventricosa</i>	grokornflik	TRH
<i>Marsipella emarginata</i>	mattehutmose	TRH
<i>Mylia anomala</i>	myrmuslingmose	TRH
<i>Mylia taylorii</i>	rødmuslingmose	TRH
<i>Nardia scalaris</i>	oljetrappemose	TRH
<i>Odontoschisma elongatum</i>	myrskovlmose	TRH
<i>Oncophorus elongatus</i>	viersprikemose	TRH
<i>Oncophorus wahlenbergii</i>	fjellsprikemose	TRH
<i>Paludella squarrosa</i>	piperensermose	TRH
<i>Pellia</i> sp.	vårmoseslekta	TRH
<i>Philonotis fontana</i>	teppekildemose	x
<i>Pleurozium schreberi</i>	furumose	x
<i>Pohlia bulbifera</i>	kuleknoppnikke	TRH
<i>Pohlia nutans</i>	vegnikke	x
<i>Polytrichastrum longisetum</i>	brembinnemose	TRH
<i>Polytrichum commune</i>	storbjørnemose	TRH

<i>Polytrichum strictum</i>	filtbjørnemose	x
<i>Pseudocalliergon trifarium</i>	navargulmose	x
<i>Ptilidium ciliare</i>	bakkefrynse	x
<i>Ptilidium pulcherrimum</i>	barkfrynse	TRH
<i>Racomitrium aciculare</i>	buttgråmose	x
<i>Racomitrium lanuginosum</i>	heigråmose	TRH
<i>Riccardia latifrons</i>	sveltsaftmose	x
<i>Riccardia multifida</i>	fjærsaftmose	x
<i>Rhizomnium pseudopunctatum</i>	fjellrundmose	x
<i>Rhytidiadelphus squarrosus</i>	engkransmose	x
<i>Sanionia uncinata</i>	klobleikmose	x
<i>Sarmentypnum procerum</i>	starrnøkkemose	TRH
<i>Sarmentypnum sarmentosum</i>	blodnøkkemose	TRH
<i>Scapania hyperborea</i>	bruntvebladmose	TRH
<i>Scapania irrigua</i>	sumptvebladmose	TRH
<i>Scapania paludicola</i>	bogetvebladmose	TRH
<i>Scapania undulata</i>	bekketvebladmose	TRH
<i>Sciuro-hypnum reflexum</i>	sprikelundmose	x
<i>Scorpidium cossonii</i>	brunmakkemose	x
<i>Scorpidium revolvens</i>	rødmakkemose	TRH
<i>Sphagnum angustifolium</i>	klubbetorvmose	TRH
<i>Sphagnum balticum</i>	sveltetorvmose	TRH
<i>Sphagnum beothuk</i>	putetorvmose	TRH
<i>Sphagnum capillifolium</i>	furutorvmose	x
<i>Sphagnum compactum</i>	stivtorvmose	TRH
<i>Sphagnum contortum</i>	vritorvmose	TRH
<i>Sphagnum cuspidatum</i>	vasstorvmose	TRH
<i>Sphagnum fuscum</i>	rusttorvmose	TRH
<i>Sphagnum girgensohnii</i>	grantorvmose	TRH
<i>Sphagnum lindbergii</i>	bjørnetorvmose	TRH
<i>Sphagnum magellanicum</i>	kjøtt-torvmose	TRH
<i>Sphagnum papillosum</i>	vortetorvmose	TRH
<i>Sphagnum platyphyllum</i>	skeitorvmose	TRH
<i>Sphagnum pulchrum</i>	fagetorvmose	TRH
<i>Sphagnum rubellum</i>	rødtorvmose	TRH
<i>Sphagnum russowii</i>	tvaretorvmose	TRH
<i>Sphagnum subnitens</i>	blanktorvmose	TRH
<i>Sphagnum subsecundum</i>	krøktorvmose	TRH
<i>Sphagnum tenellum</i>	dvergtorvmose	TRH
<i>Sphagnum teres</i>	beitetorvmose	x
<i>Sphagnum warnstorffii</i>	rosetorvmose	TRH
<i>Splachnaceae</i> sp.	møkkemosefamilien	TRH
<i>Splachnum</i> cf. <i>luteum</i>	gulmøkkemose	TRH
<i>Splachnum sphaericum</i>	blankmøkkemose	TRH
<i>Straminergon stramineum</i>	grasmose	x
<i>Tayloria lingulata</i>	myrtrompetmose	x
<i>Tomentypnum nitens</i>	gullmose	x
<i>Tritomaria polita</i>	bekkehogg-tann	TRH
<i>Tritomaria quinqueidentata</i>	storphogg-tann	TRH
<i>Warnstorffia exannulata</i>	vrangnøkkemose	x

Vedlegg 3. Lavarter registrert i Stallvikmyran naturreservat i juli og august 2015. Registrering med belegg til Vitenskapsmuseets herbarium er merket TRH, mens andre registreringer i felt er angitt med x.

Vitenskapelig navn	Norsk navn	Registrering
<i>Alectoria sarmentosa</i>	gubbeskjegg	x
<i>Arctoparmelia centrifuga</i>	stor gulkrinlav	x
<i>Arthopyrenia analepta</i>		TRH
<i>Bacidia igniarii</i>		TRH
<i>Biatora toensbergii</i>		TRH
<i>Biatora chrysanthoides</i>		TRH
<i>Biatora efflorescens</i>	bleik knopplav	TRH
<i>Biatora globulosa</i>		TRH
<i>Bryoria fuscescens</i>	mørkskjegg	x
<i>Buellia disciformis</i>	bleik bønnelav	TRH
<i>Buellia dives</i>		TRH
<i>Calicium glaucellum</i>	hvitringnål	x
<i>Cetrariella commixta</i>	brunberglav	x
<i>Chaenotheca subroscida</i>	sukkernål	x
<i>Cladonia arbuscula</i>	lys reinlav	x
<i>Cladonia bellidiflora</i>	blomsterlav	TRH
<i>Cladonia carneola</i>	bleikbeger	TRH
<i>Cladonia cenotea</i>	meltraktlav	x
<i>Cladonia chlorophaea</i>	pulverbrunbeger	TRH
<i>Cladonia coccifera</i>	grynørdbeger	x
<i>Cladonia cornuta</i>	skogsyl	x
<i>Cladonia crispata</i>	traktlav	TRH
<i>Cladonia digitata</i>	fingerbeger	TRH
<i>Cladonia gracilis</i>	syllav	TRH
<i>Cladonia norvegica</i>	bleiksyl	TRH
<i>Cladonia ochrochlora</i>	stubbestav	TRH
<i>Cladonia pleurota</i>	pulverørdbeger	TRH
<i>Cladonia rangiferina</i>	grå reinlav	x
<i>Cladonia squamosa</i>	fnaslav	x
<i>Cladonia stellaris</i>	kvitkrull	x
<i>Cladonia stygia</i>	svartfotreinlav	x
<i>Cladonia sulphurina</i>	fausklav	TRH
<i>Cladonia uncialis</i>	pigglav	x
<i>Dactylospora sp.</i>		TRH
<i>Frutidella caesioatra</i>	sotmoselav	TRH
<i>Hertelidea botryosa</i>	druelav	TRH
<i>Hypocenomyce scalaris</i>	melskjell	x
<i>Hypogymnia physodes</i>	vanlig kvistlav	x
<i>Hypogymnia tubulosa</i>	kulekvistlav	x
<i>Icmadophila ericetorum</i>	rosenlav	x
<i>Imshaugia aleurites</i>	furustokklav	x
<i>Japewia subaurifera</i>		x
<i>Lecanora circumborealis</i>	bjørkekantlav	TRH
<i>Lecanora fuscescens</i>		TRH
<i>Lecanora phaeostigma</i>		TRH
<i>Lecanora septentrionalis</i>		TRH
<i>Lecanora symmicta</i>	halmkantlav	TRH
<i>Lecidea confluens</i>		TRH

<i>Lecidea pullata</i>		TRH
<i>Lecidea turgidula</i>		TRH
<i>Lepraria neglecta</i> agg.		x
<i>Lobaria scrobiculata</i>	skrubbenever	x
<i>Melanelixia exasperatula</i>	klubbebrunlav	x
<i>Melanohalea olivacea</i>	snømållav	x
<i>Micarea melaena</i>		TRH
<i>Miriquidica nigroleprosa</i>		x
<i>Mycoblastus sanguinarius</i>	blodlav	x
<i>Myochroidea porphyrospoda</i>		TRH
<i>Nephroma arcticum</i>	sturvrenge	x
<i>Nephroma bellum</i>	glattvrenge	x
<i>Ochrolechia frigida</i>		x
<i>Ochrolechia mahluensis</i>		TRH
<i>Ochrolechia microstictoides</i>		TRH
<i>Ochrolechia pallescens</i>		TRH
<i>Ophioparma ventosa</i>	fokklav	x
<i>Parmelia saxatilis</i>	grå fargelav	x
<i>Parmelia sulcata</i>	bristlav	x
<i>Parmeliopsis ambigua</i>	gul stokklav	x
<i>Parmeliopsis hyperopta</i>	grå stokklav	x
<i>Pertusaria carneopallida</i>		TRH
<i>Pertusaria geminipara</i>		TRH
<i>Pertusaria pupillaris</i>		TRH
<i>Platismatia glauca</i>	papirlav	x
<i>Porpidia melinodes</i>		x
<i>Protopannaria pezizoides</i>	skålfiltlav	x
<i>Protoparmelia badia</i>	glanslav	x
<i>Pseudephebe pubescens</i>		x
<i>Psoroma hypnorum</i>	skjellfiltlav	TRH
<i>Puttea margaritella</i>		TRH
<i>Pycnora sorophora</i>		x
<i>Pycnora xanthococca</i>		TRH
<i>Ramboldia cinnabarina</i>	sinoberlav	TRH
<i>Ramboldia elabens</i>		TRH
<i>Rhizocarpon geographicum</i>		x
<i>Rhizocarpon</i> sp.		x
<i>Rostania occultata</i>	skorpeglye	TRH
<i>Sphaerophorus globosus</i>	brun korallav	x
<i>Stenocybe pullatula</i>		TRH
<i>Stereocaulon alpinum</i>	fjellsaltlav	TRH
<i>Stereocaulon vesuvianum</i>	skjoldsaltlav	x
<i>Tetramelas chloroleucus</i>		TRH
<i>Toensbergia leucococca</i>		TRH
<i>Trapeliopsis granulosa</i>		x
<i>Tuckermanopsis chlorophylla</i>	kruslav	TRH
<i>Umbilicaria deusta</i>	stiftnavlelav	x
<i>Umbilicaria hyperborea</i>	vanlig navlelav	x
<i>Usnea hirta</i>	glattstry	x
<i>Vulpicida pinastri</i>	gullroselav	x
<i>Xylographa parallella</i>		TRH
<i>Xylographa vitiligo</i>		TRH
<i>Xyloporia friesii</i>		TRH

Vedlegg 4. Sopparter registrert i Stallvikmyran naturreservat i juli og august 2015. Registrering med belegg til Vitenskapsmuseets herbarium er merket TRH, mens andre registreringer i felt er angitt med x.

Vitenskapelig navn	Norsk navn	Registrering
<i>Arrhenia gerardiana</i>	myrnavlesopp	TRH
<i>Cintractia caricis</i>	starrsot	TRH
<i>Cortinarius collinitus</i>	blåbelteslørsopp	x
<i>Cortinarius evernius</i>	lillastilket slørsopp	x
<i>Cortinarius traganus</i>	brunkjøttbukkesopp	x
<i>Exobasidium karstenii</i>	hvitlyngrødkvast	TRH
<i>Galerina hybrida</i>	vanlig torvklokkehatt	TRH
<i>Galerina paludosa</i>	myrklokkehatt	TRH
<i>Gloeophyllum sepiarium</i>	vedmusling	x
<i>Hydnum repandum</i>	blek piggsopp	x
<i>Lactarius deterrimus</i>	granmatriske	x
<i>Lactarius trivialis</i>	hulriske	x
<i>Leccinum niveum</i>	myrskrubb	x
<i>Leccinum scabrum</i>	brunskrubb	x
<i>Leccinum versipelle</i>	rødskrubb	x
<i>Mycena niveipes</i>	vårhette	TRH
<i>Phellinus lundellii</i>	valkildkjuke	x
<i>Suillus variegatus</i>	sandsopp	x

Vedlegg 5. Fuglearter registrert i Stallvikmyran naturreservat i juni og august 2015. H = hekkende, h = sannsynlig hekkende, r = rastende.

Norske navn	Vitenskapelige navn	Status
Andefamilien	Anatidae	
Sangsvane	<i>Cygnus cygnus</i>	r
Brunnakke	<i>Anas penelope</i>	h
Krikkand	<i>Anas crecca</i>	h
Toppand	<i>Aythya fuligula</i>	h
Skoghønsfamilien	Tetraonidae	
Lirype	<i>Lagopus lagopus</i>	H
Tranefamilien	Gruidae	
Trane	<i>Grus grus</i>	H
Lofamilien	Charadriidae	
Heilo	<i>Pluvialis apricaria</i>	H
Vipe	<i>Vanellus vanellus</i>	H
Snipefamilien	Scolopacidae	
Strandsnipe	<i>Actitis hypoleucos</i>	H
Skogsnipe	<i>Tringa ochropus</i>	h
Rødstilk	<i>Tringa totanus</i>	H
Gluttsnipe	<i>Tringa nebularia</i>	H
Småspove	<i>Numenius phaeopus</i>	H
Rugde	<i>Scolopax rusticola</i>	H
Enkeltbekkasin	<i>Gallinago gallinago</i>	H
Måkefamilien	Laridae	
Fiskemåke	<i>Larus canus</i>	H
Uglefamilien	Strigidae	
Haukugle	<i>Surnia ulula</i>	h
Erlefamilien	Motacillidae	
Heipiplerke	<i>Anthus pratensis</i>	H
Trepiplerke	<i>Anthus trivialis</i>	h
Linerle	<i>Motacilla alba</i>	H
Gulerle	<i>Motacilla flava thunbergi</i>	H
Trostefamilien	Turdidae	
Rødstjert	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	H
Gråtrost	<i>Turdus pilaris</i>	h
Duetrost	<i>Turdus viscivorus</i>	h
Sangerfamilien	Sylviidae	
Løvsanger	<i>Phylloscopus trochilus</i>	H
Meisefamilien	Parulidae	
Kjøttmeis	<i>Parus major</i>	H
Granmeis	<i>Poecile montanus</i>	H
Kråkefamilien	Corvidae	
Kråke	<i>Corvus corone</i>	H
Finkefamilien	Fringilidae	
Bjørkefink	<i>Fringilla montifringilla</i>	H
Gråsisik	<i>Carduelis flammea</i>	H
Grønnsisik	<i>Carduelis spinus</i>	h